

6. Лисенко Б.В. Нетрадиційні інструменти оцінювання (есе, портфоліо тощо) навчальних результатів: сутність, особливості застосування, переваги та недоліки. – К.: Національна академія державного управління при президентові України, 2007. – 56 с.
7. Лист МОН №1/9 -183 від 7.03.2010 Про обговорення проекту порядку оцінювання навчальних досягнень учнів основної та старшої школи в системі загальної середньої освіти. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/>

Надійшла 14.07.2010

УДК 738

СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ З ДИСЦИПЛІНИ

«ОСНОВИ ТЕОРІЇ В'ЯЗАННЯ»

Л.О. КРИЛОВА, Л.М. МЕЛЬНИК

Київський національний університет технологій та дизайну

У статті розглянуто способи контролю рівня знань студентів з метою підвищення якості навчання

Дисципліна «Основи теорії в'язання» є однією з головних фахових дисциплін в курсі підготовки бакалаврів за спеціальністю «Технологія і дизайн тканин і трикотажу». Дисципліна вивчається у четвертому семестрі другого курсу, загальним обсягом 144 години, з них: 54 год. – лекції, 90 год. – лабораторні роботи. Метою є вивчення технологічних основ трикотажного способу виробництва текстильних виробів, незалежно від конструктивних особливостей в'язальних машин, що використовуються. Дисципліна поділяється на два розділи, які є необхідною базою для вивчення процесів трикотажного виробництва і технологічних особливостей його підготовки, а саме: основи процесу петлетворення та аналіз його операцій, а також будова і властивості трикотажу головних і похідних переплетень. Необхідно відмітити, що всі види занять забезпечені реальним устаткуванням в лабораторіях кафедри. Безпосередня робота з обладнанням, при вивченні процесів петлетворення, та можливість практичного виготовлення зразків трикотажу переплетень, що вивчаються в межах дисципліни, сприяє більш ефективному розумінню та засвоєнню інформації та створює глибоке підґрунтя для виховання високоосвічених фахівців з творчими здібностями.

Результати та їх обговорення

Проблема підвищення ефективності навчання залежить від багатьох чинників, та для виявлення їх впливу важливо правильно організувати контроль навчання, який дозволяє отримати інформацію щодо знань студента та якості навчання. Для цього контроль повинен бути об'єктивним. При виборі способу контролю було розглянуто два варіанти: письмовий та усний. Усний контроль дозволяє оцінити вміння студентом правильно та зрозуміло для оточуючих висловлювати свої думки, що є важливим для інженерів, але має частку суб'єктивізму і не дозволяє справедливо оцінити роботу студента. Письмовий контроль не дає впевненості в самостійності виконання студентом роботи, однак сприяє можливості об'єктивної оцінки роботи. Тому було обрано комбінований спосіб оцінки знань.

Для перевірки рівня засвоєння визначеного об'єму знань та вмінь з теоретичного матеріалу будь якого модуля передбачено п'ять поточних модульних контролів: загальні поняття та термінологія, що використовується у трикотажному виробництві, процеси петлетворення по трикотажному та в'язальному способам; характеристика процесу петлетворення на однофонтурних машинах; характеристика в'язального послідовного та в'язального з розподілом способу петлетворення на двофонтурних машинах; визначення, будова, структура, властивості та параметри структури трикотажу головних та похідних (одинарних та подвійних) кулірних переплетень; визначення, будова, структура, властивості та параметри структури трикотажу головних та похідних (одинарних та подвійних) основов'язаних переплетень. При цьому застосовується письмова форма контролю у вигляді тестових завдань, яка складається з однакових питань для всіх студентів, тобто використовується можливість застосування однакових методик до всіх складаючих поточний модульний контроль. Об'єм письмового контролю розрахований на виконання його протягом 2 академічних годин. Технологія тестового контролю передбачає закриті і відкриті форми тестових завдань. Відкриті тестові завдання передбачають наявність декількох відповідей з необхідністю відновлення послідовності, або послідовної частини і т.д. Закриті – множинний вибір, альтернативні та інші. Аналіз таких форм контролю показав, що при наявності готових відповідей, студент втрачає вміння формулювати відповідь на поставлене питання. Однак наявність декількох відповідей вимагає від студента певного об'єму знань та спонукає до аналізу представленої інформації, пошуку правильного рішення. Крім того не можна не враховувати специфіку курсу, яка вимагає просторового уявлення процесу петлетворення та розуміння взаємного розташування петлетвірних органів, сировини, та уже утвореної петлі попереднього ряду полотна.

Тому розроблені тестові завдання містять різні форми побудови. Так в першому поточному модулі студенту пропонується дати визначення будь-якого поняття (наприклад: петельний крок (А)?). В такому завданні студент має можливість виявити здібності до формулювання зрозумілої, повної та ґрунтовної відповіді. Поточні модулі в яких відбувається контроль знань з процесів петлетворення містять два типи завдань. Перший тип представлений у вигляді запитання, відповідь на яке студент повинен представити у вигляді малюнка операції з її коротким текстовим поясненням. Такий тип завдань дозволяє визначити рівень знань процесу утворення петлі. Другий тип завдань містить крім запитання наведені рисунки, які потрібно позначити у відповідності до виконання операцій процесу петлетворення, поставивши під кожним номер і назву операції. Такий тестовий контроль показує ступінь засвоєння студентом теоретичного навчального матеріалу і вміння застосовувати знання. Поточні модульні контролі є одним з видів підготовки до виконання лабораторних робіт, мета яких є практичне підтвердження теоретичних положень. До поточного модульного контролю допускаються всі студенти. Під час модульного контролю студент може звернутися до викладача за роз'ясненням змісту завдання, але не має право обмінюватись інформацією, користуватись будь якими засобами. Результати перевірки доводяться до відома студентів на наступному за розкладом занятті, та при необхідності студенти знайомляться з перевіреними роботами. Лабораторні заняття з дисципліни «Основи теорії в'язання» передбачають застосування теоретичних знань на реальному устаткуванні, що знаходиться в лабораторіях кафедри. Для оцінки рівня засвоєння та розуміння матеріалу отриманого в результаті проведення лабораторних робіт було обрано усний варіант контролю. Оскільки в цьому випадку необхідно, щоб студент не тільки теоретично надав відповідь на питання, а практично, з застосуванням

в'язальної машини, дав пояснення. Наприклад, при вивченні операцій процесу петлетворення студент повинен, повертаючи в'язальну машину вручну, вказати на момент виконання заданої операції і надати її визначення.

Якщо студентом позитивно складені всі поточні модульні контролі та захищені всі лабораторні роботи, студент має право не складати підсумковий модульний контроль, а отримати оцінку відповідно до інтервальної шкали. Якщо результати сумарного модульного контролю не задовольняють студента, він має право скласти іспит. Студент не має право отримати позитивний підсумковий контроль, якщо ним не виконано будь який з видів робіт, передбачених навчальною програмою дисципліни.

Висновки

Застосування комбінованого способу контролю знань студентів в межах дисципліни «Основи теорії в'язання» підвищує ефективність навчання та полегшує процес оволодіння навчальним матеріалом.

Надійшла 30.06.2010

УДК 378.147

ПРОБЛЕМИ ОНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ ІНЖЕНЕРНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

Т. Г. ЛУКАНІНА

Київський національний університет технології та дизайну

Розглянемо основні підходи до формування інженерного корпусу спеціалістів шляхом стимулювання учбового процесу, вдосконалення контролю знань студентів, організації їх самостійної роботи

На сучасному етапі розбудови країни найголовнішою умовою є успішна підготовка кваліфікованих спеціалістів, які зможуть використовувати отримані у вищих учбових закладах знання, для розвитку науки і техніки.

Дослідження західних вчених економістів стверджують, що успішне навчання громадян щорічно додає ВВП країни 4%.

Зростання технічного прогресу в легкій промисловості можливе тільки завдяки підвищенню якості підготовки інженерних кадрів, яке неможливе без засвоєння ними базових дисциплін – теоретичної та прикладної механіки. Теперішні та перспективні тенденції розвитку теорії і практики при формуванні інженера легкої промисловості пов'язані з необхідністю покращення усіх форм учбової діяльності. Основними елементами учбового процесу, що безумовно покращують якість знань, які отримує майбутній спеціаліст із загально-інженерних дисциплін, є оновлення і вдосконалення методів організації навчального процесу. Оптимальний вибір цих методів є дієвим засобом підвищення ефективності процесу навчання.

Постановка завдання

В умовах, коли вимоги та потреби ринку інтелектуальної праці швидко змінюються, система освіти повинна надавати можливість отримувати фундаментальну ґрунтовну підготовку. Одним з